

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 9/10
Дана: 25.06.2010. године
Београд
Немањина бр. 9

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Слободана Рашића, председника већа, Верољуба Цветковића, Савке Гоговић, Драгољуба Ђорђевића и Надежде Мијатовић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету **оптуженог АА и др.**, због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, оптужених ББ и ВВ, бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, те сестре оптуженог АА, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.П.бр.24/08 од 15.07.2009. године, у седници већа одржаној дана 23. и 24. јуна 2010. године, у смислу одредбе члана 375 ЗКП-а, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Велимира Голубовића, оптуженог ББ, његовог браниоца – адвоката БА, бранилаца оптуженог ВВ – адвоката ВА и ВА1, браниоца оптуженог ГГ – адвоката ГА и браниоца оптуженог ЋЋ – адвоката ЕА, донео је **25 јуна 2010. године**,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе Тужиоца за организовани криминал, оптужених ББ и ВВ, те бранилаца оптужених ББ, ГГ, ДД и ЋЋ, а пресуда Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.П.бр.24/08 од 15.07.2009. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, жалба сестре оптуженог АА.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.П.бр.24/08 од 15.07.2009. године, оптужени АА, ББ, ГГ и ДД оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика. За наведена кривична дела, оптужени су на основу одредаба чланова 4 и 45, а оптужени ДД и применом чланова 56 и 57 КЗ осуђени, и то оптужени АА на казну затвора у трајању од 5 година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 13.12.2007. године па надаље, оптужени ГГ на казну затвора у трајању од 5 година, а оптужени ГГ на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 13.12.2007. године до 15.07.2009. године, па пошто је оптуженом ББ за напред наведено кривично дело утврђена казна затвора у трајању од 6 година, а на основу члана 62 КЗ узета као утврђена казна затвора у трајању од 6 година изречена правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К.бр.111/03 од 22.10.2004. године, оптужени ББ је на основу чланова 60 и 62 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 20.12.2007. године па надаље, као и време проведено у притвору од 29.01.2003. године до 24.10.2005. године, по правноснажној пресуди Окружног суда у Београду К.бр.111/03 од 22.10.2004. године.

Истом пресудом, оптужени ВВ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 6 Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 16.05.2008. године до 15.07.2009. године.

На основу члана 246 став 7 КЗ и члана 87 КЗ, од оптужених је одузета сва опојна дрога – амфетамин, ближе наведен у изреци пресуде, као и сва количина фенил сирћетне киселине, формамида, натријум ацетата, натријум хидроксида, бензил-метил кетона, фосфорне киселине, сумпорне киселине, метанола, мравље киселине, изопропил алкохола, тетра хидрофурана и ацетона, који су пронађени на лицу места у магацину и пословним просторијама у кк – Београд, аа, као и у магацинима у Београду – бб и у Београду, улица вв, те одређено да ће се опојна дрога амфетамин и све наведене супстанце по правноснажности пресуде уништити.

Од оптужених је одузета и сва опрема за производњу опојне дроге, пронађена на локацији у магацину и пословним просторијама на адреси Београд – кк, аа, и то сва грејна тела, сви стаклени балони за реакцију, сви метални реакциони судови за синтезу и дестилацију, цеви за повратну реакцију и кондензацију, сушница, млин, вакум боце за цеђење, левкови за издвајање, сви „Вihнерови“, левкови са филтером и све вакумске пумпе.

На основу одредаба чланова 194 и 196 ЗКП, сви оптужени су обавезани да у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења, плате трошкове кривичног поступка, чију ће висину суд утврдити посебним решењем.

Ставом два исте пресуде, на основу члана 355 став 3 ЗКП, оптужени ЖЖ и ЕЕ ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ.

На основу члана 197 ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка у односу на оптужене ЖЖ и ЕЕ падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде, жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду у делу који се односи на оптужене ЂЂ, ЖЖ и ЕЕ и врати предмет првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијану пресуду у односу на оптуженог ВВ у погледу одлуке о казни и изрекне му строжу затворску казну, те да побијану пресуду преиначи у односу на оптужене АА, ББ, ГГ и ДД тако што ће им изрећи строже затворске казне;

-оптужени ББ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, одузимању предмета и трошковима поступка, не наводећи предлог, с тим што из образложења произлази да предлаже укидање побијане пресуде;

-оптужени ВВ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће га ослободити од оптужбе или да побијану пресуду укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац оптуженог ББ – адвокат БА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни, одузимању предмета и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће оптуженог ослободити од оптужбе или да првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз истовремени захтев да о седници већа буду обавештени оптужени ББ и његов бранилац;

-бранилац оптуженог ГГ – адвокат ГА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни и трошковима поступка, са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе или да се побијана пресуда укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз предлог да бранилац оптуженог буде

обавештен о седници већа;

-бранилац оптуженог ДДА – адвокат ДА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз истовремени захтев да о седници већа буду обавештени оптужени и његов бранилац;

-бранилац оптуженог ЂЂ – адвокат ЂА, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, са предлогом да буде обавештен о седници већа;

-бранилац оптуженог ВВ – адвокат ВА, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду у целини и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз предлог да бранилац буде обавештен о седници већа;

-сестра оптуженог АА, АС, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да је жалба изјављена због одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду тако што ће оптуженом изрећи блажу казну.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал поднели су:

-бранилац оптуженог ВВ – адвокат ВА1, са предлогом да другостепени суд одбије жалбу Тужилаштва за организовани криминал као неосновану;

-бранилац оптуженог ВВ – адвокат ВА, са предлогом да се жалба јавног тужиоца одбије као неоснована;

-бранилац оптуженог ЖЖ – адвокат ЖА, са предлогом да се жалба јавног тужиоца одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди, уз истовремени захтев да буде обавештен о седници већа;

-бранилац оптуженог ЕЕ – адвокат ЕА1, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу Тужилаштва за организовани криминал, у делу који се односи на оптуженог ЕЕ одбије као неосновану и првостепену пресуду у том делу потврди, уз истовремени захтев да браниоци оптуженог – адвокати ЕА1 и ЕА буду обавештени о седници већа.

Тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр.61/10 од 17.03.2010. године, предложио је да се жалба Тужилаштва за организовани криминал уважи као основана и првостепена пресуда, у делу који се односи на оптужене АА и ЕЕ укине и врати првостепеном суду на поновно суђење, те да се побијана пресуда у делу који се односи на оптуженог ВВ укине и врати истом суду на поновно суђење или да се преиначи у погледу одлуке о казни тако што

ће му се изрећи строжа затворска казна, а да се у делу који се односи на оптужене АА, ББ, ГГ и ДД првостепена пресуда преиначи тако што ће се овим оптуженима изрећи строже затворске казне, те да се жалбе бранилаца оптужених ВВ, ГГ, ББ и ДД, као и жалбе оптужених ББ и ВВ одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 375 ЗКП, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Велимира Голубовића, оптуженог ББ, његовог браниоца – адвоката БА, бранилаца оптуженог ВВ – адвоката ВА и ВА1, браниоца оптуженог ГГ – адвоката ГА и браниоца оптуженог ЕЕ – адвоката ЕА, а у одсуству уредно обавештених браниоца оптуженог ЖЖ – адвоката ЖА и оптуженог ЕЕ, као и оптуженог ДД који је према извештају ПТТ непознат на адресама из списка.

На седници већа, овај суд је размотрио целокупне списе предмета и испитао побијану пресуду, па је по оцени жалбених навода и навода одговора на жалбу, имајући у виду и објашњења странака на седници већа, ценећи и предлог Тужиоца за организовани криминал из напред наведеног поднеска, нашао:

Жалбе Тужиоца за организовани криминал, оптужених ББ и ВВ, њихових бранилаца и бранилаца оптужених ГГ и ДД су неосноване, док је жалба сестре оптуженог АА неблаговремена.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона које Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени, испитује по службеној дужности, сходно одредбама члана 380 став 1 тачка 1 и 2 ЗКП.

Првостепена пресуда не садржи ни битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП које се, према наводима жалби бранилаца оптуженог ВВ, огледају у томе што је првостепени суд, супротно члану 351 став 1 ЗКП, прекорачио оптужбу и повредио идентитет оптужног акта. Прекорачење оптужбе се, према жалбеним наводима, састоји у томе што се побијана пресуда не односи на дело које је предмет оптужбе јер је оптуженом ВВ оптужницом стављено на терет да је извршио кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ на тај начин што је организовао криминалну групу ради неовлашћене производње опојне дроге амфетамина, сачинио план те производње и издао налог да се набави потребна опрема за илегалну производњу амфетамина, док је у изреци побијане пресуде наведено да је оптужени током новембра 2007. године, оптуженима АА, ББ, ГГ и ДД неовлашћено дао на употребну фенил-сирћетну киселину и формаамид, супстанце које се користе за производњу опојне дроге амфетамин, знајући да су намењене за производњу опојне дроге. Став бранилаца је да је првостепени суд на овај начин повредио идентитет оптужног акта, јер је у изреку пресуде, као радњу извршења, унео обележја кривичног дела из члана 246 став 6 КЗ, односно радњу која није била предмет оптужбе.

Међутим, изнети жалбени наводи не могу се прихватити као основани, обзиром да је првостепени суд, по оцени овога суда, прецизирајући радњу извршења оптуженог ВВ, само усагласио чињенични опис у изреци пресуде са

утврђеним чињеничним стањем током поступка тако што је прецизније определио улогу оптуженог ВВ у извршењу предметног кривичног дела, остајући при томе у оквирима законског обележја кривичног дела из члана 246 Кривичног законика, правилно квалификујући радње оптуженог као кривично дело из члана 246 став 6 Кривичног законика, јер је нашао да нема довољно доказа да је оптужени као организатор криминалне групе учинио кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, како му је то оптужницом стављено на терет. Како је кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ теже у односу на кривично дело из члана 246 став 6 КЗ, имајући у виду да је суд овлашћен да чињенични опис у изреци пресуде усагласи са утврђеним чињеничним стањем током поступка, наравно под условом да се ради о истом догађају, при чему је за своју одлуку изнео исцрпне разлоге на странама 38, 39, 43, 46, 47, 48 и 49 првостепене пресуде, које и овај суд у свему прихвата као правилне, то су жалбени наводи бранилаца оптуженог ВВ у овом делу оцењени неоснованим.

Ни жалба браниоца оптуженог ББ, у делу у којем се истиче да је оптужба прекорачена, те да нема објективног идентитета између изреке пресуде и подигнуте оптужнице, није могла бити прихваћена као основана. Према наводима жалбе, првостепени суд је у изреци побијане пресуде изменио чињенични опис дела тако што је додао делове мимо поднете оптужнице и оптуженом ББ „доделио улогу коју чињеничним описом оптужнице није уопште имао“. С тим у вези, у овој жалби истиче се да су сви оптужени, а међу њима и оптужени ББ, оглашени кривим за временски период од марта месеца 2007. године, који у оптужници није наведен, да је првостепени суд у изреку побијане пресуде унео нетачну тврдњу да су се оптужени АА, ББ, ГГ и ДД удружили ради вршења у дужем временском периоду кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и да су набавили опрему за илегалну производњу опојне дроге преко оптуженог ББ, те да су по његовим упутствима део опреме ставили у функцију неовлашћене производње опојне дроге амфетамин, а на који начин је учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП на штету оптуженог ББ и осталих осуђених лица. Међутим, жалбени наводи у овом делу не могу се прихватити као основани, обзиром да је првостепени суд, како је то већ речено, овлашћен да пресуду заснује на чињеничном стању утврђеном на главном претресу, под условом да се ради о истом кривичном делу, а у конкретном случају је и у односу на оптуженог ББ и у односу на остале оптужене остао у оквиру описа радњи из оптужног акта, дакле крећући се у оквирима оптужнице, прецизирајући радње сваког од оптужених, као и њихове улоге, на основу свих изведених доказа у току поступка, што по оцени овога суда не представља прекорачење оптужбе. Стога првостепени суд, супротно жалбеним наводима, није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка на коју указује бранилац овог оптуженог.

Најзад, неосновани су и жалбени наводи истог браниоца којима се указује да побијаном пресудом првостепени суд није у потпуности решио предмет оптужбе и с тим у вези истиче да у побијаној пресуди нема одлуке за период од 2001. године до марта месеца 2007. године, који је наведен у оптужници, за који период су оптужени морали бити ослобођени од оптужбе. Међутим, како је правно немогуће да у изреци пресуде истовремено постоји и осуђујући и ослобађајући део за исти чињенични опис делатности оптужених, то

првостепени суд није ни био у обавези да доноси ослобађајућу пресуду за радње које су оптуженима стављене на терет до марта месеца 2007. године. По налажењу овога суда, првостепени суд је правилно поступио када је у побијаној одлуци ове радње изоставио из изреке пресуде, при чему је у образложењу изнео детаљне, јасне и логичне разлоге за свој став - да је производња опојне дроге – амфетамина од стране оптужених започела 2007. године и да нема доказа да су радње које су им оптужницом стављене на терет вршили и пре овог периода, које и овај суд у свему прихвата као правилне. Из наведених разлога, и жалбени наводи у овом делу, којима се указује да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 7 ЗКП на штету оптуженог ББ и осталих оптужених, одбијени су као неосновани.

Ни жалбени наводи браниоца оптуженог ВВ – адвоката ВА, у делу у којем се истиче да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка јер је у доказном поступку извршио увид у шему коришћења телефонских бројева, без означеног датума на истој, коју је сачинио МУП РС и која је нетачна, те на њој засновао закључак о кривици оптуженог, нису могли бити прихваћени као основани, обзиром да и поред тога што је изведена као доказ, шема коришћења телефонских бројева у конкретном случају није представљала доказ о постојању кривице оптуженог, нити је на њој заснована првостепена пресуда. Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је свој закључак о постојању кривице оптуженог ВВ засновао на правилној оцени свих изведених доказа и за свој став изнео јасне и логичне разлоге на странама 43, 44, 45, 46, 47, 48 и 49 побијане пресуде, које и овај суд у свему прихвата као правилне, то је жалба и у овом делу оцењена неоснованом.

Неосновано се у жалбама бранилаца оптужених ББ и ГГ истиче се да је првостепени суд у току поступка повредио њихово право на одбрану.

С тим у вези, у жалби браниоца оптуженог ББ указује се да је оптужени у својој одбрани негирао припадност организованој криминалној групи и удруживање са осталим оптуженима, коју одбрану првостепени суд није у довољној мери ценио. У истој жалби указује се и да је вештачење у конкретном случају извршено од стране нестручних лица, јер је поверено полицији која је на лицу места обављала увиђај и узорковала материјал, уместо да вештачење буде поверено независној институцији, односно Хемијском факултету у Београду – Одсеку за органску хемију, који једини поседује стручно знање за овакву врсту вештачења, док се у жалби браниоца оптуженог ГГ наводи да је првостепени суд погрешно закључио да је опрема која је затечена на лицу места била у функцији, те да је у магацину оптуженог АА било могућности за производњу опојних дрога и да је стога било нужно наредити ново вештачење од стране специјализоване установе за обављање хемијског вештачења, који предлог је одбијен од стране првостепеног суда, а на који начин је оптуженима онемогућено да се бране и да докажу да нису извршили кривична дела, а у жалби браниоца оптуженог ДД истиче се да је првостепени суд неосновано одбио да се изврши ново физичко-хемијско вештачење материја и хемијских супстанци затечених на лицу места, због чега одбрана оптуженог који негира извршење кривичног дела није правилно оцењена.

Међутим, овакви жалбени не могу се прихватити као основани, обзиром

да одбијање предлога странака, у конкретном случају бранилаца оптужених да се одреди ново вештачење на напред наведене околности и да се изведе неки доказ, не представља битну повреду одредаба кривичног поступка јер из одредаба ЗКП-а не произлази обавеза суда да мора извести сваки предложени доказ. Осим тога, вештачење је по оцени овога суда извршено од стране стручне установе, односно од стране дипломираних физичких хемичара, вештака Криминалистичко-техничког центра МУП-а РС у Београду, те није ни било разлога да се на предлог одбране одреди ново физичко-хемијско вештачење, од стране Хемијског факултета у Београду. Најзад, првостепени суд је у побијаној одлуци изнео јасне и логичне разлоге због чега није прихватио као истините одбране оптужених који негирају извршење предметног кривичног дела, а из којих разлога су жалбени наводи бранилаца у овом делу, по оцени овога суда, неосновани.

Из истих разлога, овај суд је оценио неоснованим и жалбене наводе оптуженог ББ у делу у којем негира удруживање са оптуженима АА, ГГ и ДД ради вршења предметног кривичног дела, као и припадност организованој криминалној групи, као и којима се оспорава налаз и мишљење судских вештака МУП-а РС у вези са анализом процеса производње амфетаминa и затеченог стања на плацу у кк, те указује да пронађена опрема није била повезана у производну линију и да на овом простору нису постојали услови за производњу амфетаминa. По оцени овога суда, судски вештаци су дали јасан одговор у вези са узоркованим супстанцама пронађеним на лицу места и опремом која је тамо затечена и која је коришћена приликом производње амфетаминa, те супротно изнетим жалбеним наводима њихов налаз и мишљење није ничим доведен у сумњу.

Неосновано се жалбама бранилаца свих оптужених првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 Законика о кривичном поступку.

С тим у вези, у жалби браниоца оптуженог ББ истиче се да је део изреке који се односи на меру одузимања предмета потпуно нејасан и неиспитив, обзиром да се у пресуди не наводи од кога се предмети одузимају, у чију корист, нити се наводи који се то конкретно предмети одузимају, те је услед потпуне неодређености ова мера практично неизвршива. И у жалби браниоца оптуженог ГГ истиче се да је изрека првостепене пресуде у овом делу неразумљива, јер првостепени суд није прецизно навео које се супстанце одузимају, и то по врсти и количини, нити који се тачно део опреме затечене на лицу места одузима од оптуженог.

Међутим, како је првостепени суд и у изреци и у образложењу пресуде навео да се од оптужених одузима сва количина опојне дроге – амфетаминa, као и сва количина фенил сирћетне киселине, формамида и осталих хемијских средстава која је затечена на лицу места у магацину и пословним просторијама у кк и Београду, као и сва опрема за производњу опојне дроге пронађена у магацину и пословним просторијама у кк, о чему постоји и потврда о одузетим предметима, то је првостепени суд, по оцени овога суда, довољно јасно одредио шта се у конкретном случају одузима од оптужених. Притом чињеница да није прецизно опредељено која количина хемијских средстава, која опрема и од ког

оптуженог се тачно одузима, по налажењу овога суда, није од значаја, обзиром да су све те ствари и средства затечени на лицу места, нити је од утицаја околност да је само оптужени АА потписао потврду о одузимању ових ствари, јер је у току поступка првостепени суд несумњиво утврдио да су, након спроведених припрема и договора, оптужени АА, ББ, ГГ и ДД започели производњу опојне дроге амфетамин у овим просторијама. Стога су жалбени наводи бранилаца оптужених ББ и ГГ и у овом делу оцењени неоснованим.

Ни жалбени наводи браниоца оптуженог ББ, у делу у којем се истиче да се првостепена пресуда у образложењу у суштини своди на препричавање одбрана оптужених и исказа сведока, као и прочитаних доказа, и да као таква представља пресуду без образложења, нису могли бити прихваћени као основани. Ово стога што је првостепени суд у смислу одредбе члана 361 став 7 ЗКП, у образложењу побијане пресуде изнео јасне и по оцени овога суда у свему прихватљиве разлоге за одлучне чињенице које су од значаја за одлуку о постојању кривице оптужених, износећи детаљно образложење због чега налази да у њиховим радњама своје сви битни елементи кривичног дела због којег су оглашени кривим. По оцени овога суда, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде изнео јасне и логичне разлоге због чега не прихвата као истините одбране оптужених АА, ББ, ГГ и ДД, који негирају извршење кривичних дела, те на основу којих доказа је утврдио да су у периоду од марта месеца 2007. године до 13.12.2007. године у пословном простору и магацину оптуженог АА користили супстанце које се користе за производњу опојне дроге амфетамин.

Неосновани су и жалбени наводи бранилаца свих оптужених, у делу у којем се истиче да првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, да је изрека пресуде противречна разлозима пресуде, те да су разлози о одлучним чињеницама, изнети у побијаној пресуди, нејасни и у знатној мери противречни садржини исправа и записника о исказима датим у поступку, те доказима садржаним у списима предмета. И у жалби Тужиоца за организовани криминал указује се на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка и истиче да првостепена пресуда не садржи довољно разлога о одлучним чињеницама које се односе на ослобађајући део пресуде, односно оптуженог ЖЖ и ЕЕ за кривично дело које им је стављено на терет, нити разлоге о томе због чега суд налази да се у радњама оптуженог ВВ стичу сви елементи кривичног дела из члана 246 став 6 КЗ, а не кривичног дела из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, како му је то оптужницом стављено на терет, те указује да су разлози изнети у побијаној пресуди у очигледној супротности са чињеницама и доказима садржаним у списима предмета.

Супротно жалбеним наводима бранилаца оптужених и Тужиоца за организовани криминал, првостепена пресуда је, по оцени овога суда, у изреци и разлозима јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама који су сагласни садржини изведених доказа, а у образложењу побијане пресуде изнети су јасни и логични разлози због чега суд налази да се у радњама оптужених АА, ББ, ГГ и ДД стичу сви елементи кривичног дела из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, а у радњама оптуженог ВВ сви битни елементи кривичног дела из члана 246 став 6 КЗ, те на основу чега суд закључује да нема доказа да су оптужени ЖЖ и ЕЕ извршили кривична дела из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, која су

им оптужницом стављена на терет.

Како су, дакле, у побијаној пресуди изнети јасни разлози о одлучним чињеницама, при чему овај суд налази и да нема никаквих противречности између записника о исказима датим у поступку и онога што се о њиховој садржини у пресуди наводи, то су жалбени наводи бранилаца оптужених и Тужиоца за организовани криминал у овом делу оцењени неоснованим.

Одлучне чињенице – да су се оптужени АА, ББ, ГГ и ДД удружили ради вршења кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога, постојање ове криминалне групе, улоге и радње сваког од чланова који су опојну дрогу – амфетамин производили од марта месеца 2007. године, све до 13.12.2007. године у просторијама објекта у кк, улица дд, као и све битне чињенице везане за учешће оптуженог ЂЂ, који је напред наведеним оптуженима неовлашћено дао на употребу фенил сирћетну киселину и формаид, супстанце које се користе за производњу опојне дроге амфетамин, првостепени суд је утврдио на основу свих изведених и правилно оцењених доказа.

Наиме, на основу записника о извршеном претресу магацинског простора у кк, власништво оптуженог АА, улица дд, те записника о извршеном увиђају, прегледу лица места и фотодокументације која се налази у списима предмета за период од 13.12.2007. године до 18.02.2008. године, у ком периоду је трајао преглед наведеног магацинског простора, као и увидом у све налазе судских вештака и из исказа вештака на главном претресу, првостепени суд је несумњиво утврдио да се у наведеном простору током новембра месеца и почетком децембра месеца 2007. године обављала неовлашћена производња опојне дроге амфетамин, која је прекинута интервенцијом полиције дана 13.12.2007. године.

Према доказима изведеним у току поступка, оптужени АА, ГГ и ББ су основали Привредно друштво за производњу, трговину и услуге „ђђ“, на адреси дд, а уговором од 12.04.2007. године, оптужени АА је уступио на коришћење овом привредном друштву пословни простор који се састоји од једне канцеларије 30м² на истој локацији на којој се налази и напред наведени магацин.

Према стању у списима, у једној од канцеларија пословног простора у овом објекту затечена је опрема за производњу опојне дроге амфетамин, која је била у функцији, затечен је и метални реакциони суд који је, како је то објаснио вештак АВ, био укључен, а електрична мешалица у склопу тог металног суда била је у процесу окретања. У том металном суду, како наводи вештак, затечена је већа количина течне материје за коју је накнадно утврђено да је у питању амфетамин у облику фосфатне соли – амфетамин фосфата, а у истој канцеларији пронађене су и таблете беле и розе боје, са утиснутим логом „ее“ са једне стране, те разделном цртом са друге стране, као и две пластичне кесе са таблетама, и то у једној кеси 582 таблете розе боје, од којих је 20 било без лога „ее“, а у другој 646 таблета беле боје, од којих је 50 било без овог лога, док је у магацинском простору пронађен реакциони суд и укупно 4.569 таблета у картонској кутији, у провидној кеси, од којих 329 нису имале лого „ее“, а у предњем делу магацинског простора пронађен је реакциони суд у ком је

констатовано присуство амфетамина, бензин-метил кетона, формил амфетамина и фенил пиримидина.

Према налазу и мишљењу судског вештака, формил амфетамин представља интермедијарни продукт „Leuckartove“ синтезе, односно метод синтезе амфетамина, док су фенил пиримидин и формил метамфетамин специфичне нечистоће које прате синтезу амфетамина по „Leuckartu“, при чему управо констатовано присуство интермедијарних продуката указује да је на наведеној локацији била у току производња амфетамина, како је то вештак објаснио на главном претресу.

На лицу места пронађена је и велика количина опреме која се, према налазима и мишљењима вештака, могла користити за синтезу по „Leuckartu“, као и хемикалије, и то бензил-метил кетон, мравља киселина, формаамид, фосфорна киселина, сумпорна киселина, натриум-хидроксин, метанол, изопропил, алкохол, тетрахидрофуран, ацетон и дијетил-летар, које се све користе за наведену синтезу амфетамина.

На главном претресу, вештак АВ је објаснио и да је бензил-метил-кетон основни прекурсор за синтезу амфетамина, који се добија из фенил сирћетне киселине у карактеристичном поступку, коме се у даљој синтези амфетамина додаје формаамид, који је такође у разним судовима пронађен на лицу места, па када се има у виду и чињеница да су у аутомобилу марке „пп“ оптуженог АА, којим се он довезао на лице места, пронађене две вреће масе око 100 кг, у којима се налазио натриум-хидроксид, супстанца која се користи за синтезу амфетамина, те да је у кући оптуженог АА, према фотодокументацији и записнику о увиђају, приликом претреса његове куће, у фотељи, пронађено неколико формула писаних руком, које се користе, према исказу судског вештака, за добијање опојне дроге екстази и за добијање синтетичке дроге амфетаминског типа, да су на једном листу папира наведене и супстанце потребне за таблетирање и додавање пигмента ради добијања одређеног броја таблета, те да је објашњен и процес сушења, то се и по оцени овога суда намеће логичан закључак да се у магацину оптуженог АА одвијао процес илегалне производње опојних дрога – амфетамина, и то „Leuckartovom“ методом, а како је то правилно утврдио и првостепени суд.

Стога су оцењени неоснованим жалбени наводи бранилаца оптужених ГГ и ДД у делу у којем се истиче да првостепени суд није на несумњив начин утврдио одлучну чињеницу – да се у магацину оптуженог АА заиста одвијао процес недозвољене производње амфетамина, као и жалбене наводе бранилаца оптужених ББ и ДД у делу у којем указују да у овим просторијама није било (због недостатка струје и воде) техничких могућности за производњу амфетамина, посебно обзиром на чињеницу да је овај простор, према фотодокументацији и записнику о прегледу лица места, био подељен у два дела, те да су ове просторије међусобно биле повезане електричном и водоводном инсталацијом и да је у другој просторији пословног простора затечена опрема која је била у функцији и где је приликом уласка радника полиције заустављен процес производње амфетамина.

На лицу места, у магацину у кк, пронађени су и отисци папиларних

линија оптужених АА, ДД и ББ, као и отисак папиларних линија ГГ1, сина оптуженог ГГ, који је, како то наводи оптужени ББ у својој одбрани, често возио оптуженог ГГ због болести.

Када се имају у виду ове чињенице, те околност да је део опреме која је затечена у магацину, према наводима одбране оптуженог АА, донео оптужени ГГ, да су оптужени ГГ, ББ и АА почетком 2007. године основали предузеће „ћћ“, а оптужени ДД фирму „фф“, да је седиште обе фирме било у кк, у пословним просторијама оптуженог АА, те да је оптужени ДД затечен на лицу места на плацу у кк у тренутку када се тамо одвијао процес производње опојне дроге – амфетамина, то је очигледно да су се оптужени АА, ББ, ГГ и ДД удружили ради вршења овог кривичног дела, како то правилно закључује првостепени суд. Стога су жалбени наводи бранилаца ових оптужених, којима се указује да нема доказа о њиховом удруживању, нити учествовању у радњама које подразумевају производњу опојне дроге, оцењени неоснованим.

На закључак да су се оптужени договорили да илегално производе опојну дрогу амфетамин, поред већ наведених доказа, указује и околност да је оптужени ББ у магацинске просторије оптуженог АА пренео опрему која је раније коришћена за неовлашћену производњу амфетамина и да је ову опрему, како објашњава у својој одбрани, пренео у договору са оптуженим ГГ, да је кључ од магацина имао оптужени ДД, а посебно да је оптужени ББ дипломирани хемичар, који је управо због свог стручног знања могао да упуту остале оптужене у процес производње опојних дрога. За производњу амфетамина био је свакако потребан један хемичар, према исказу вештака АВ, с тим што је било довољно да се ради о приученом хемичару, обзиром да се формула за производњу амфетамина, пошто је једноставна, могла пронаћи и на интернету, те се намеће логичан закључак да је управо по упутствима и под контролом оптуженог ББ производња опојне дроге амфетамин и започета у магацину оптуженог АА.

Стога је, по оцени овога суда, чињенично стање у погледу свих одлучних чињеница везаних за удруживање оптужених АА, ББ, ГГ и ДД, ради вршења кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 става 1 КЗ, а у циљу стицања незаконите финансијске добити, правилно и потпуно утврђено и не доводи се у сумњу супротним наводима жалби оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених АА, ГГ и ДД.

Такође, правилан је и закључак првостепеног суда да је оптужени ЂЂ, као власник предузела „мм“, напред наведеним оптуженима неовлашћено дао на употребу фенил сирћетну киселину и формаид, супстанце које се користе за производњу опојне дроге амфетамин, знајући да су намењене за производњу опојне дроге.

Оптужени ЂЂ је предузеће „мм“ купио током 2006. године, с тим што је и до 2006. године учествовао у раду тог предузећа, као саветник за унапређење продаје, пласман робе и увоз, при чему је учествовао и у доношењу одлука и давао налоге за разне послове. Ову чињеницу првостепени суд је утврдио из одбране оптуженог ЂЂ, те одбрана оптужених ЕЕ и ЖЖ и исказа саслушаних

сведока, запослених у том предузећу.

Из документације која се налази у списима предмета и из одбране оптуженог ЖЖ, првостепени суд је утврдио да је у току 2001. и 2002. године предузеће „мм“ увезло 640 врећа фенил-сирћетне киселине, 80 буради формамида, те 640 врећа натријум-ацетата и 200 врећа цитрик-ацида. Између предузећа „мм“ и оптуженог АА закључен је уговор о складиштењу ове робе 06.06.2005. године, у кк, ул. дд, а из интерне отпремнице од 12.07.2005. године види се да је „мм“ пребацила у магацин у кк свега 80 буради формамида, 245 врећа натријум-ацетата и 420 врећа фенил-ацетата, из чега произилази да је уместо 640 врећа фенил-сирћетне киселине, колико је увезено, у складишту „мм“, регистровано 420 врећа, односно 220 врећа мање, при чему за период између 2001. и 2005. године не постоје подаци да је „мм“ продавала наведене сировине.

Првостепени суд је правилно закључио да се наведена роба продавала на црно, а да је током новембра месеца и почетком децембра месеца 2007. године, када је опрема и пренета у магацин, ова роба, односно наведене сировине, употребљена и за неовлашћену производњу опојне дроге амфетамин.

Према исказима сведока СС, СС1, СС2 и СС3, током 2003. и 2004. године, као и у новембру 2007. године, хемијска роба фирме „мм“ ДОО одвожена је у Бор у папирним врећама и продавана непознатим лицима. Поред тога што је ова роба одвожена у Бор, део робе одвожен је и у Лесковац почетком новембра 2007. године, о чему постоје потписане отпремнице од стране сведока СС4, власника предузећа „лл“ који је почетком новембра месеца 2007. године, након потписивања уговора о складиштењу од 02.11.2007. године, између „мм“ и предузећа „лл“ из Лесковца, по налогу оптуженог ВВ у магацин наведеног сведока у Лесковцу, примио 26 врећа од по 25 кг фенил-сирћетне киселине. Ове чињенице потврђене су и исказом сведока СС5, комерцијалног руководиоца „лл“, који је по налогу власника овог предузећа, сведока СС4, потписао отпремницу да је роба примљена. Према наводима одбране оптуженог ЕЕ, он је по налогу оптуженог ЂЂ извршио фиктивни приказ као да је тих 26 врећа враћено у Београд, у магацин „мм“, што све указује да је оптужени ЂЂ овај налог дао ради прикривања продаје те хемијске робе на црно.

Када се имају у виду овако изведени докази, то су, по оцени овога суда, неосновани жалбени наводи бранилаца оптуженог ЂЂ, којима се указује да нема доказа да је оптужени ЂЂ у вези са овим сировинама закључивао фиктивне послове. Оптужени ЂЂ је и са фирмом „љљ“, како то произилази из списка предмета, закључио фиктивну компензацију почетком децембра месеца 2007. године, којим послом је предузеће „љљ“ наводно купила одређену количину фенил-сирћетне киселине и формамида од „мм“ у замену за ананас. Према писменој документацији из списка предмета, овај посао закључен је дана 13.12.2007. године, а посао је закључен управо по налогу оптуженог ЂЂ, обзиром да је оптужени ЂЂ, како је то објаснио оптужени ЕЕ у својој одбрани, у предузећу „мм“ контролисао све послове и без његове сагласности ништа није могло да се уради, те је свакако био упознат са чињеницама о количини хемикалија које се налазе у магацину у кк. Из исказа сведока СС6, директора предузећа „љљ“ произилази да је он 13.12.2007. године разговарао са оптуженим

ЕЕ, те да је у вези са овим правним послом сачињена документација коју је он потписао, што све указује да је потписао фиктивну документацију односно бланко изјаву ко компензацији а затим и фиктивну отпремницу из које произилази да је тог дана предузеће „мм“ предузећу „љљ“ испоручило 80 буради формаида, 325 вреће фенил-сирћетне киселине и 202 вреће натријум-ацетата, при чему ова роба никада није предата предузећу „љљ“, већ је део ових сировина, такође по налогу оптуженог ЋЋ, пребачен у магацин на зз, док је други део пребачен у магацин у изградњи предузећа „мм“ на локацији бб, а која роба је пребачена из магацина оптуженог АА у кк.

Према записнику о претресању магацина предузећа „мм“ на локацији бб од 19.12.2007. године, утврђено је да је у овом магацину пронађено 305 врећа фенил-сирћетне киселине и 47 врећа натријум-ацетата, а из записника о претресању магацина на зз од 20.12.2007. године утврђено је да је у овом магацину пронађено 80 буради запремине 220 кг, од којих је 48 било празних или делимично празних, а у којима се налази формаид.

Како је из одбрана оптужених и налаза и мишљења вештака утврђено да су у магацину пронађене управо фенил-сирћетна киселина и формаид који су увежени из Кине 2001. године и који нису могли бити продати, то из свих изведених доказа произилази логичан закључак да је до 2007. године оптужени ЋЋ ове сировине, обзиром да им је у међувремену истекао рок трајања, а којој чињеници га је обавестио оптужени ЖЖ а касније и оптужени ЕЕ, јер је поступак уништења ових сировина веома скуп, продаван на црно и употребљаван касније за производњу амфетаминa.

Оптужени ЋЋ је, како то правилно закључује првостепени суд поступао са директним умишљајем, јер је неовлашћено дао на употребу фенил-сирћетну киселину и формаид, при чему је знао да се ове супстанце користе за производњу опојне дроге амфетамин, те да су намењене управо за такву производњу. На овакав закључак упућује чињеница да је оптужени ЕЕ, како то објашњава у својој одбрани, крајем 2007. године од оптуженог ЋЋ, као власника „мм“, добио захтев да се направи уговор о складиштењу са фирмом „лл“ из Лесковца, те чињеница да је сачињен уговор у ком је било назначено да се ради о три хемијска артикла која су имали на лагеру у кк, али није била означена количина робе, да је након 10-ак дана по закључењу тог уговора од оптуженог ЋЋ обавештен да треба да се направе отпремнице и да се у Лесковац пошаље 650 кг једне од три хемијске супстанце, односно фенил-сирћетне киселине, међутим да га је након неколико дана поново позвао оптужени ЋЋ и рекао му да на „мм“ стање врати 450 кг хемије. Стога је очигледно да оптужени ЕЕ без иједног одговарајућег документа, искључиво на основу сазнања од оптуженог ЋЋ, хемијску робу у износу од 450 кг вратио на стање у документу магацинске картице изнајмљеног магацина у ул. дд. Како објашњава оптужени ЕЕ, уговор о складиштењу са предузећем „лл“ сачињен је 02.11.2007. године, а након нешто више од месец дана, 13.12.2007. године, добио је налог од оптуженог ЋЋ да хемијску робу из магацина фактурише купцу из Новог Сада, те су сачињене отпремнице и фактуре за ову робу, које је потписао власник фирме „љљ“ о пријему робе и дао им уговор о компензацији, при чему је сва документација сачињена као да је роба отишла купцу из Новог Сада, с тим што њему није било познато да ли су ова лица заиста и преузела робу, а тек приликом интервенције

полиције сазнао је да ова роба није предата купцима.

Целокупно понашање оптуженог ЋЋ, како то правилно закључује првостепени суд, указује да су сировине, односно хемијске супстанце које је његово предузеће увезло из Кине 2001. године, у току 2007. године употребљаване за производњу опојне дроге. Разлоге за такав свој закључак првостепени суд је детаљно изнео на странама 46, 47, 48 и 49 побијане пресуде, које и овај суд у свему прихвата као правилне.

На овакав закључак указује чињеница да је, према свим изведеним доказима у току поступка, кретање ове робе након увоза и царинења 2001. године, све до краја 2006. године било легално, да је након тога оптужени ЋЋ закључивао фиктивне уговоре о продаји ове робе, те да је приликом последње контроле Министарства за заштиту животне средине РС 06.02.2007. године у магацину у кк констатовано да се у магацину налази 17.160 кг формамида, дакле 1.290 кг маће од увезене количине од 18.450 кг и 9.725 кг фенил-сирћетне киселине (389 врећа), дакле 251 врећа маће од укупно 640 увезених, а да је дана 19.12.2007. године, након интервенције полиције, пронађено у магацинима где је ова роба непосредно пре интервенције полиције пребачена, и то у магацину на бб врећа фенил-сирћетне киселине, а у магацину на вв1 буради формамида, од којих је 48 било празно, отворено или полупразно, а из којих доказа је првостепени суд правилно закључио да се количина фенил-сирћетне киселине у периоду од 06.02.2007. године до 19.12.2007. године смањила за 84 вреће од по 25 кг (с тим што је новембру месецу 2007. године у Лесковац отишло 26 врећа фенил-сирћетне киселине, што наведену разлику смањује за 58 врећа).

Имајући у виду овако изведене доказе, то је по оцени овога суда у потпуности правилан закључак првостепеног суда да је оптужени ЋЋ знао да су фенил-сирћетна киселина и формаמיד намењени и употребљени за производњу опојне дроге амфетамин, посебно када се има у виду и налаз и мишљење вештака, из ког је несумњиво утврђено да су ове сировине коришћене у магацину у кк за производњу амфетамина, те из свега наведеног произлази логичан закључак да су управо фенил-сирћетна киселина и формаמיד, власништво „мм“, коришћени у магацину у кк у ове сврхе, и то фенил-сирћетна киселина у количини од најмање 58 врећа, а формаמיד у количини не мањој од 4.000 кг, како то правилно закључује првостепени суд.

Из наведених разлога, жалбени наводи оптуженог ЋЋ и његових бранилаца, у делу у којем се истиче да оптужени није извршио кривично дело из члана 246 став 6 КЗ, те оспорава да је знао да се хемијске сировине предузећа „мм“ користе за производњу опојне дроге, оцењени су неоснованим. Притом, чињеница на којој се у жалбама бранилаца овог оптуженог инсистира – да је овој хемијској роби прошао рок употребе, није од значаја, обзиром да је из исказа вештака АВ утврђено да се и формаמיד и фенил-сирћетна киселина и након истека рока употребе могу користити за производњу амфетамина.

Из исказа истог вештака, првостепени суд је утврдио да је за производњу амфетамина потребан један хемичар, да је формула производње амфетамина једноставна и да се може наћи и на интернету, те да се, према класификацији Еуропола, затечено стање сматра подобним за производњу већег обима. Имајући

у виду наведене чињенице, те околност да је оптужени ББ дипломирани хемичар, који је ступио у везу са оптуженима АА и ГГ и да су се познавали од раније, те околност да је оптужени ББ, како сам наводи у својој одбрани, у магацин пренео сву опрему која му је претходно правноснажном пресудом Окружног суда у Београду од 22.10.2004. године одузета, као предмет извршења истоврсног кривичног дела, управо због неовлашћене производње амфетамина, да је опрему пренео у договору са оптуженим ГГ, како је то и оптужени АА истакао у својој одбрани, да је кључ од магацина, односно целог простора имао оптужени ДД, који је, како то наводе сви саслушани сведоци, свакодневно долазио до ових просторија, то се намеће логичан закључак да су се оптужени АА, ББ, ДД и ГГ удружили ради производње опојне дроге – амфетамина коју производњу су и започели у пословном простору у кк, власништво оптуженог АА, те да је сировине неопходне за производњу опојних дрога овим оптуженима обезбедио управо оптужени ВВ, који због протеча рока употребе фенил-сирћетне киселине и формамида, које је његово предузеће увезло 2001. године, ову робу није могао никоме да прода.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама оптужених АА, ДД, ББ и ГГ, стичу сви објективни и субјективни елементи кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, а у радњама оптуженог ВВ сви елементи кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 6 КЗ, за која дела их је и огласио кривим.

Првостепени суд је правилно закључио и да нема доказа да су оптужени ЖЖ и ЕЕ извршили кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, те је правилно поступио када их је на основу члана 355 став 3 ЗКП ослободио од оптужбе за ова кривична дела.

Наиме, код чињенице да је оптужени ЖЖ био директор „мм“ до средине 2005. године, да је његово пословање било везано за послове увоза и да се око хемијских средстава бавио само због тога што је ова роба остала непродата, те да је пре одласка из овог предузећа учествовао само утолико што је по налогу надлежне инспекторке робу из магацина „њњ“, где је била смештена, пребацио у други магацин због неодговарајућих услова смештаја, то је првостепени суд правилно закључио да је у потпуности неоснован навод оптужнице да је оптужени ЖЖ, поступајући по налозима организатора криминалне групе, давао налоге о смештају хемикалија у магацин „мм“ на оо, у магацин предузећа „њњ“ у Панчеву и најзад у магацин оптуженог АА у кк. Код чињенице да је кретање ове робе након увоза и царинења било легално, јер је роба пребачена у магацин у кк у јуну месецу 2005. године, по налогу инспектора Министарства науке и заштите животне средине, имајући у виду да му је оптужницом стављено на терет да је сачињавао неистиниту књиговодствену документацију у вези са увезеном количином прекурсора како би прикрио утросак ових супстанци у илегалној производњи амфетамина, који су неодређени и паушални, јер није прецизирано о којој се документацији ради, да је до средине 2005. године и радио у предузећу „мм“, посебно ценећи и чињеницу да ни за остале оптужене није било доказа да су све до новембра месеца 2007. године производили опојну

дрому – амфетамин, то и по оцени овог суда нема доказа да је оптужени ЖЖ извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет.

Такође, ни у односу на оптуженог ЕЕ није било довољно доказа да је извршио кривично дело које му је стављено оптужницом на терет. Овом окривљеном стављено је на терет да је наставио делатност оптуженог ЖЖ и да је поступао по налозима оптуженог ЂЂ у периоду од 2005. године до краја 2007. године, међутим када се има у виду да је управо оптужени ЂЂ управљао предузећем „мм“, да су његови налози морали бити извршавани, обзиром да је реч о приватној фирми, то и поред тога што је оптужени ЕЕ поступао противно прописима - нема довољно доказа да је деловао са умишљајем у вези са предметним кривичним делом, односно нема довољно доказа да је поступао у циљу да се омогући и прикрије недозвољена производња амфетамина, а како то правилно закључује и првостепени суд.

На чињеницу да оптужени није предузимао радње у циљу омогућавања неовлашћене производње амфетамина указују и писмени докази из списка предмета, из којих произилази да је оптужени у инкриминисаном периоду предузимао већи број радњи везаних за комуникацију и преписку са надлежним министарствима која су имала обавештења о складиштењу хемијских супстанци као и инспекције и контроле којима је оптужени присуствовао, па када се има у виду да је управо оптужени ЕЕ три пута одлазио у изнајмљени магацин предузећа „мм“ у кк (04.10.2005. године, 30.08.2006. године и 06.02.2007. године), са инспектором Министарства заштите животне средине Републике Србије, те да је надлежном министарству достављена сва увозна документација везана за хемију која се налазила у магацину, да је министарству доставио захтев за испуњеност услова за промет отровних материја у којем је навео да је предузеће „мм“ за познатог купца увезло 2002. године хемикалије, и то фенил-сирћетну киселину, формамид и натријум-ацетат, да роба стоји на лагеру јер је купац одустао од куповине и да се у међувремену променио Закон о условима за промет и држање ових хемикалија, тражећи одобрење за држање отровних материја и прилажући сву потребну документацију везану за увоз ове робе, због чега је накнадно и извршен преглед предузећа „мм“ и магацинског простора у кк, дакле, да је поступао као одговорно лице у смислу изналажења могућности да се превазиђе проблем са смештајем хемикалија које „мм“ није успела да прода а којима је у међувремену истекао рок, то и по оцени овога суда нема доказа да је оптужени извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Стога су жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал, којима се указује да у односу на оптужене ЖЖ и ЕЕ разлози првостепеног суда о доношењу ослобађајуће одлуке нису јасни и прихватљиви, те којима се инсистира на доношењу осуђујуће пресуде у односу на ове оптужене, оцењени неоснованим.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, ценио је и остале наводе изјављених жалби, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

Доносећи пресуду којом је огласио кривим оптужене АА, ББ, ГГ, ДД и ВВ, првостепени суд је правилно применио кривични закон који је важио у

време извршења кривичног дела. Наиме, Законом о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр. 72/09 од 03.09.2009. године), који је ступио на снагу 11.09.2009. године, за кривично дело из члана 246 став 2 КЗ прописана је иста казна, међутим, по одредбама Кривичног законика који је важио до 11.09.2009. године на основу члана 57 КЗ постојала је могућност ублажавања казне до 2 године затвора, док је Законом о изменама и допунама Кривичног законика прописана могућност ублажавања казне за ово кривично дело до 3 године затвора. Стога је Кривични законик, који је важио у време извршења кривичног дела, по оцени овога суда, блажи за учиниоца, те је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, оставио као правилну правну квалификацију наведеног кривичног дела од стране првостепеног суда.

Испитујући првостепену пресуду у делу који се односи на одлуку о казни, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд у односу на оптужене АА, ВВ, ББ и ГГ, правилно утврдио и ценио све околности прописане одредбом чл. 54 КЗ.

Дајући правилан значај утврђеним олакшавајућим околностима – чињеници да су оптужени АА и ВВ породични људи, да је оптужени АА отац двоје малолетне деце а оптужени ВВ отац троје деце, од којих је двоје пунолетно, да оптужени ГГ и ДД до сада нису осуђивани, имајући у виду и степен њихове кривице а посебно чињеницу да су улоге осталих оптужених биле знатно веће од улоге оптуженог ДД, првостепени суд је правилно поступио када је оптуженом ДД ублажио казну испод законом прописаног минимума, сходно одредбама чланова 56 и 57 КЗ, налазећи да имају карактер нарочито олакшавајућих, те када је, ценећи околност да су оптужени АА и ВВ до сада осуђивани као отежавајућу, али да се код оптуженог ВВ не ради о истоврсном кривичном делу, те када је оптужене АА и ГГ осудио на казне затвора у трајању од пет година, оптуженог ДД на казну затвора у трајању од три године, а оптуженог ЂЂ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у које казне им је урачунао време проведено у притвору.

У односу на оптуженог ББ, првостепени суд је као отежавајућу околност ценио његову досадашњу осуђиваност због истоврсног кривичног дела, након чега га је, сходно одредби члана 62 КЗ, узевши ову казну као утврђену, одмеравајући му за предметно кривично дело казну затвора у трајању од шест година, осудио на јединствену казну затвора у трајању од девет година. Међутим, код чињенице да је оптуженом казну затвора у трајању од шест година по претходној осуди узео као утврђену, те изрекао јединствену казну, првостепени суд претходну осуђиваност оптуженог није могао ценити као отежавајућу, што се основано истиче у жалби његовог браниоца. Такође, у односу на оптуженог АА првостепени суд је погрешно ценио као посебно отежавајућу околност чињеницу да је дипломирани хемичар, обзиром да се степен образовања и стручност неког лица не може ценити ни као отежавајућа, ни као олакшавајућа околност и као таква не може бити од значаја за одмеравање казне.

И поред тога што је првостепени суд учинио наведене пропусте у погледу оцене отежавајућих околности у односу на оптуженог ББ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да казна затвора у трајању од шест година,

која му је одмерена за предметно кривично дело, представља адекватну казну, обзиром на степен његове кривице и понашање приликом извршења кривичног дела, имајући у виду да је управо овај оптужени у магацин оптуженог АА пренео сву опрему и хемикалије, које су му претходно изреченом пресудом биле одузете и ставио их у функцију производње амфетамина, што се правилно констатује и у првостепеној пресуди. Стога казна затвора у трајању од шест година, одмерена за предметно кривично дело, те јединствена казна затвора у трајању од девет година, на коју је осуђен првостепеном пресудом, представља у конкретном случају у потпуности адекватну казну, обзиром на улогу овог оптуженог и тежину извршеног кривичног дела.

Из наведених разлога, жалбе оптуженог ББ, његовог браниоца и бранилаца оптужених ГГ и ДД, као и жалба Тужиоца за организовани криминал, у делу који се односи на одлуку о изреченим казнама, одбијене су као неосноване.

Неосновано се жалбама бранилаца оптужених ББ и ГГ првостепена пресуда побија и због одлуке о трошковима поступка, обзиром да првостепени суд о трошковима у побијаној пресуди није ни одлучивао, већ је у изреци и образложењу навео да ће висину трошкова поступка утврдити посебним решењем.

Најзад, неосновани су и жалбени наводи браниоца оптуженог ББ у делу који се односи на одлуку о одузимању предмета, имајући у виду да се сходно одредби члан 87 КЗ опојна дрога и опрема за производњу опојне дроге одузима у сваком случају као предмет употребљен за извршење кривичног дела, односно предмет који је настао извршењем кривичног дела.

Имајући у виду да рок за жалбу против првостепене пресуде износи, како је то наведено у поуци о правном леку, 30 дана, чињеницу да је оптужени АА првостепену пресуду примио дана 29.12.2009. године, те да је његова сестра жалбу у корист оптуженог изјавила дана 19.02.2010. године, дакле након истека законом прописаног рока, то је ова жалба одбачена као неблагоприятна, сходно одредби члана 386 ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 388 у вези са чланом 386 ЗКП, донета је одлука као у изреци.

*Записничар,
Снежана Меденица, с.р.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Слободан Рашић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић**